

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan Naalakkersuisut og Inatsisartut forholder sig til aktiv dødshjælp med udgangspunkt i rapporten: "Belysning af hvordan vi som samfund ønsker at forholde os til aktiv dødshjælp og en analyse af udviklingsmulighederne inden for den palliative indsats".

(Inatsisartuni ilaasortaq Jens-Frederik Nielsen, Demokraatit)

Tak til Demokraatits Inatsisartutmedlem Jens-Frederik Nielsen for at have modet til at rejse denne etisk svære debat.

Jeg vil for det første sige til befolkningen og beslutningstagerne, at dette emne på mange måder giver et emne hvor mange ikke er klar til at tale om i vores land. På trods af dette mener vi fra Demokraatit, at aktiv dødshjælp kun skal være en mulighed for uhelbredeligt syge.

Hvis dette bliver en mulighed mener vi, at der vil være mange fordele. Både for den nære familie og ikke mindst for den syge. Når man ligger og venter på døden går det hårdt udover ens livskvalitet. At ligge lang tid på sygehuset indtil man ikke har flere kræfter tilbage, er sørgeligt for alle. En svær tid for de kære og pårørende, at kigge på sin kære hver dag der kæmper og i mange tilfælde ligger i smerter og bare kigge på sin kære betragter vi som knæk på livskvaliteten, mener vi fra Demokraatit. Hvem vil kigge på sin kære der ligger i smerter velvidende at sygdommen ikke kan helbredes og har ønsket om aktiv dødshjælp, men dette er ikke en mulighed i vores land i dag.

Drøftelse af dette emne i dag i 2022 er på minimum. Det er derfor det er vigtigt, at vi har modet til at diskutere det vigtige emne. Pårørende til de syge har ofte børn. Og når de pårørende bruger mange kræfter og lang tid på den syge smitter det af på børnene, hvorfor det vil være meget svært for de pårørende også at tage hensyn til børnene. Hvis der kan tages en respektfuld og ærefuld afsked med livet for alle, er der så noget i vejen for at åbne muligheden for aktiv dødshjælp?

Det er på tide at vi ikke kun debatterer emnet, men diskuterer hvornår muligheden træder i kraft.

Gad vide hvor mange mennesker der har oplevet magtesløshed her i landet? Smerter i mange dage, og sundhedscentre der ikke alle er lige behagelige at ligge i. Vi ved jo, at der allerede er stor udskiftning af personale. Og når der ikke er ordentlige medicinering og smertedækning samt ordentlige patientpleje får man frustration som man slet ikke har ønsket.

Med baggrund i dette alvorlige og svære emne diskutere vil jeg komme med et eksempel for at synliggøre, hvordan virkeligheden ville se ud. Lad mig understrege, at det er et eksempel. Men jeg kan klart forestille mig at dette kunne være virkeligheden, da mange der bliver ramt af kræft her i landet ender med at dø. Eksemplet starter; "Faderen er blevet syg med uhelbredelig kræft, efter at have brugt mange kræfter på lang tids behandling bliver det konstateret, at der ikke er flere muligheder for behandling. Faderen har to børn, og har en stor kærlig familie. Faderens inderligste ønske er, at blive befriet for de stærke smerter og blive hjulpet til at dø. Han ytrer dette ønske for sine børn og sin familie. Man er forstående for dette ønske

fra familien og børnene og det anses som den bedste løsning, men der er ingenlunde mulighed for dette i vores system. Børnene må forklare faderen at hans ønske kan ikke opfyldes og han må leve sine sidste dage med smerter.

Så lad os fra Demokraatit endnu engang sige at vi skal være dygtigere til at overveje muligheder der allerede bruges mange steder i verden nemlig at bruge friheden til at vælge selv. Vi kan også gøre det bedre når vi har muligheden. Det er på tide til at tage skridtet til at realisere. Alle mennesker ønsker respekt i vores liv så lad os respektere vore syge medmenneskers ønske om hjælp ved uhelbredelig sygdom.

Det var Demokraatits foreløbige input til debatten.